Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Salpix

1889-05-13

þÿ £ ¬ » À ¹ ³ ¾ - ± Á . 2 2 6

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10454

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ ΣΤ. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 13 ΜΑΪΟΥ 1889 ΑΡ. 226

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
προπληρωτέα
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου . Σελ. 8.
Ἐν τοῖς χωρίοις » 6.
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . » 10.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
προπληρωτέαι. Εἰδοποιήσεις καὶ διαπραγματεύσεις κατ' ἀποκοπήν. Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ φύλλου καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ κ. Σταῦρος Κ. Κακούτας ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 26 καὶ 28 καταστήματί του πλησίον τοῦ μεγάλου παντοπωλείου ὁδὸς «Βικτωρία», κατασκευάζει παντος εἴδους καὶ καλλίστης ποιότητος ρακὴν μαστίχαν, τὴν ὁποίαν ἐξοδεύει χονδρικῶς καὶ λιανικῶς. Οἱ βουλόμενοι θὰ μείνωσιν εὐχαριστημένοι καὶ ὡς πρὸς τὴν ποιότητα καὶ ὡς πρὸς τὰς τιμάς. Ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολὴν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις.

Λεμησσῷ 1 Ἀπριλ. 89.

Ὁ κ. Κ. Καραγεωργιάδης ἐν τοῖς παρὰ τὸ Τελωνεῖον καταστήμασί του πωλεῖ μακαρονάδαν διαφόρων εἰδῶν ἐξαιρέτου πάσας λιανικῶς μὲν πρὸς γρ. 4 ἡ ὀκᾶ, χονδρικῶς δὲ μὲ συγκατάβασιν. Ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολὴν καὶ εἰς οἱονδήποτε ἄλλο μέρος τῆς νήσου.

Ἡ ἐπιστασία τῆς «Σάλπιγγος» ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀνετέθη τῷ κ. Ἀντωνίῳ Ι. Καμπανέλλῃ, πρὸς ὃν δέον νὰ πληρόνωνται αἱ συνδρομαὶ καὶ ν' ἀπευθύνωνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί.—Ὅσοι τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἀξιοτίμων συνδρομητῶν μας δὲν λαμβάνουσι τακτικὰ τὸ φύλλον, παρακαλοῦνται νὰ καθιστῶσι τοῦτο γνωστὸν ἀμέσως εἰς ἡμᾶς.

ΠΩΣ ΜΑΡΑΙΝΟΝΤΑΙ ΑΙ ΠΟΛΕΙΣ!!! ΠΩΣ ΕΚΛΕΙΠΕΙ Η ΖΩΗΡΟΤΗΣ!!!

—o:§:o—

Οὐδείς ποτ' ἐφαντάσθη ὅτι μετὰ ἑνδεκαετῆ ἀγγλικὴν κατοχὴν, δηλαδὴ, μετὰ ἕνδεκα ὅλων ἐτῶν εὐρωπαϊκὴν διοίκησιν ὑπὸ τοῦ εὐγενεστέρου, τοῦ πλουσιωτέρου τῆς ὑφηλίου κράτους καὶ τοῦ πρακτικωτέρου ἐπὶ βιομηχανικῇ καὶ ἐμπορικῇ ἀναπτύξει, ἐπὶ ὑλικῇ προόδῳ καὶ πλουτισμῷ, οὐδεὶς λέγω ποτὲ ἐφαντάσθη ὅτι θὰ ἤκουεν ἀπὸ τοῦ στόματος ἐπισκέπτου τῶν πόλεων τὴν ἀπαισίαν, ὡς κραυγὴν γλαυκὸς καὶ φρικώδη, ὡς ἐρευγμὸν Ἅδου ταύτην φράσιν. «Πῶς μαραίνονται αἱ πόλεις»! Πῶς φθίνει ἡ ζωή! Πῶς ἐκλείπει ἡ ζωηρότης!!

Καὶ πῶς ἄλλως ἦτο δυνατὸν νὰ γείνῃ ἀφοῦ οὔτε γεωργία οὔτε βιομηχανία ὑπεστηρίχθη, τὸ δὲ χρῆμα τῶν Κυπριωτῶν ἀδιαλείπτως ἐξάγεται τῆς νήσου ὅτε μὲν ὡς φόρος ὑποτελείας πρὸς ξένα ταμεῖα, ὁτὲ δὲ πρὸς ἀγορὰν τροφίμων ἐνδυμάτων καὶ δὴ τὸ χείριστον, κοσμημάτων καὶ ὅλων ἐκείνων τῶν εἰδῶν τῆς φθοροποιοῦ πολυτελείας; Ἐκ τῶν καταστίχων τῶν Κυπρίων ἐξηλείφθη ὁλοτελῶς ἡ λέξις λαμβάνειν, ἀντικατασταθεῖσα δι' ἑνὸς πελωρίου μηδενικοῦ, ἡ δὲ λέξις διδόναι κατέλαβεν ἁπάσας τὰς σελίδας τοῦ τε ἐμπορικοῦ καὶ οἰκογενειακοῦ ἡμερολογίου. Ἐν τῇ μιᾷ σελίδι ἀπαντᾶται τὸ διδόναι διὰ τρόφιμα, ἐν τῇ ἄλλῃ τὸ διδόναι δι' ἐνδύματα, ἐν τῇ τρίτῃ τὸ διδόναι δι' οἰκιακὰ ἔπιπλα καὶ ἐν ὅλαις ταῖς κατόπιν τὸ διδόναι διὰ κοσμήματα χρυσᾶ καὶ ἀδαμάντινα ταῦτα δὲ πάντα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, εἰς δὲ τὰς σελίδας τοῦ λαμβάνειν, γῆν ὁρᾷ πᾶς ἀναγνώστης. Πόθεν τὸ λαμβάνειν; Ὁ γεωργὸς δὲν πωλεῖ, ὁ ἔμπορος δὲν ἐξοδεύει, ὁ βιομήχανος δὲν ἔχει ἐργασίαν, καὶ ὁ ἐργάτης ἀργὸς περιφέρεται τὰς ὁδούς.

Ὁ ἀπὸ μιᾶς δεκαπενταετηρίδος ἐνθυμούμενος τὴν ζωηρότητα καὶ τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν τῆς εὐρωπαϊκωτέρας τότε τῶν πόλεων τῆς νήσου Λάρνακος καὶ ἐπισκεπτόμενος σήμερον αὐτὴν ἀπορεῖ καὶ, βλέπων τὴν νέκρωσιν, τὴν ἀκινησίαν, τὴν στασιμότητα, νομίζει ὅτι ἡ πόλις ἀπώλεσε πολλοὺς τῶν κατοίκων της, συνεπείᾳ ἐνσκηψάσης καταστροφικῆς τινος ἐπιδημίας. Καὶ βλέπει μὲν πᾶς τις σήμερον ὁδοὺς μᾶλλον ἐπιμεμελημένας, δενδροφυτείας, οἰκίας ἐπὶ τὸ εὐρωπαϊκώτερον ᾠκοδομημένας, πλὴν καταλαμβάνει ὅτι ταῦτα πάντα ἐγένοντο ἀντὶ θυσίας πολλῶν. Κατηρημώθησαν πολλαὶ οἰκίαι χάριν ὀλίγων καὶ κατεστράφησαν πλεῖσται ὑπάρξεις χάριν ὀλιγίστων. Εἰς ἀνάλογον θέσιν εὑρίσκονται καὶ αἱ ἄλλαι πόλεις τῆς νήσου.

Ἀλλὰ δικαιούμεθα ἄρά γε νὰ ἐπιφορτίσωμεν ὅλην τὴν εὐθύνην τῆς παρούσης καταστάσεως εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ τόπου καὶ ἡμεῖς ν' ἀπονιφθῶμεν τὰς χεῖρας ὡς ὁ Πιλάτος; Μυριάκις ἐλέχθη ὅτι ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως οὐδὲν ἐγένετο πρὸς ὑποστήριξιν γεωργίας ἢ τῆς βιομηχανίας. Τοῦτο ἀληθεύει, καὶ καθ' ἑκάστην παραπονούμενοι ἐξαιτούμεθα βελτίωσιν, πλὴν ἐρευνήσωμεν ἀκριβῶς μήπως καὶ ἄλλα ὑπολανθάνουσιν αἴτια τῆς παρούσης καταστάσεως ἵνα καὶ τούτων τὴν ἐξαφάνισιν μετ' ἴσου ζήλου ἐπιδιώξωμεν.

Πικρὰ ἡ ἀλήθεια ἀλλὰ πάντοτε ἀξία νὰ λέγηται. Κατὰ μέγα μέρος αἴτιον τῆς δεινῆς ταύτης οἰκονομικῆς καταστάσεως, ἥτις καταμαστίζει ὅλας τῆς νήσου τὰς πόλεις εἶνε καὶ τὸ ἕτερον ἥμισυ, τὸ εὐγενὲς δηλ. ἥμισυ τοῦ ἀνδρός. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι καὶ οἱ ἄνδρες ἐπεδόθησαν εἰς τοὺς πολυτελεῖς νεωτερισμοὺς ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες μετὰ μείζονος ἐντάσεως καὶ μεθ' ἁρμῆς ἀκαταστάτου. Ἡ μεταπολίτευσις ἐκόμισεν ἡμῖν τὴν εὐρωπαϊκὴν ταύτην ψώραν, χωρὶς νὰ μᾶς κομίσῃ εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ φάρμακα. Ἡ ψώρα μεταδίδεται ἀστραπιαίως, ἀρχομένη ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν καὶ κατερχομένη μέχρι τοῦ βάθους τῆς κοινωνικῆς σφαίρας, μέχρι τῆς πενομένης μὲν ἀλλ' αἰσχυνομένης ν' ἀποκαλύψῃ τὴν ἀθλιότητά της οἰκογενείας. Καὶ λοιπὸν, διατὶ ἐκείνη νὰ κάμῃ μόδαν τοῦ Ἀπριλίου κ' ἐγὼ νὰ ἦμαι μὲ μόδαν τοῦ Μαρτίου; διατὶ ἐκείνη νὰ μεταβάλῃ τὸ καπέλλον ὡς τὸ ἀπαιτεῖ ὁ Μάϊος καὶ ἐγὼ νὰ τὸ ἔχω ἀλλαπριλλιέ; Καὶ διατὶ νὰ μὴ ἔχω κ' ἐγὼ ἀδαμαντίνην καρφίτσαν, περλάντινα σκωλαρίκια καὶ σαπφείρινα βραχιόλια καὶ ἀστραπιαῖα περιδέραια καὶ ἀκτινοβόλα δακτυλίδια καὶ περιλαμπεῖς ἀλύσεις καὶ, καὶ, καί;

Ὁ ἀνὴρ ὀφείλει κατὰ καθῆκον νὰ μεριμνᾷ περὶ ἐντελεστέρου στολισμοῦ τῆς γυναικός, ἀλλ' ἡ τελειότης καὶ ἡ κομψότης ἔγκειται οὐχὶ ἐν τῇ πολυτελείᾳ ἀλλ' ἐν τῇ σεμνοπρεπεῖ ἁπλότητι. Ὅσον ὁ ἀνὴρ ὀφείλει νὰ μεριμνᾷ περὶ εὐπρεποῦς στολισμοῦ τῆς γυναικός, ἄλλο τόσον ὀφείλει ἡ γυνὴ νὰ προσέχῃ ὥστε αἱ ἀπαιτήσεις της νὰ βαδίζωσι παραλλήλως πρὸς τὰς οἰκονομικὰς δυνάμεις τοῦ ἀνδρὸς, περιορίζουσα καὶ περισυστέλλουσα ταύτας ἀναλόγως πρὸς τὴν δεινὴν ταύτην ἐποχὴν, καθ' ἣν οἱ Κύπριοι ζῶμεν. Ἂς προσπαθήσῃ ποία νὰ καταβάλῃ τὴν ἄλλην εἰς τὴν ἁπλότητα τοῦ ἐνδύματος καὶ οὐχὶ νὰ προσπαθῇ ἡ πτωχὴ νὰ ἐκτείνῃ τὰς δυνάμεις της διὰ νὰ φθάσῃ καὶ νὰ ὑπερβῇ ἀκόμη τὴν εὔπαρον, διότι τότε θὰ πάθῃ ὡς ὁ βάτραχος τοῦ μύθου. Οὐδεὶς θὰ τὴν κατηγορήσῃ ὅτι δὲν ἐφόρησεν ὡς ἡ ἄλλη πολυτελὲς φόρεμα, ἐνῷ ἐὰν ἐπιδιώκῃ τὸ ἁπλοῦν τὸ κομψὸν τὸ χάριεν μόνον καὶ οὐχὶ καὶ πολύτιμον, ὑφ' ὅλων θὰ ἐπαινεθῇ.

Ἡμεῖς εἰς τοῦτο τῇ ἀληθείᾳ ἀποδίδομεν τὸ ὅτι ἀπό τινος ἠραιώθησαν οἱ γάμοι εἰς τὰς πόλεις, διότι φρονοῦμεν ὅτι εἷς νέος καὶ εὔπορος ἔτι καὶ κερδοφόρον τι ἐπάγγελμα ἐπαγγελλόμενος, μόλις σκεφθῇ περὶ γάμου αἰσθάνεται αἰφνης ἐξανιστάμενα ὡς φάσματα ἐνώπιόν του τὰ διηνεκῆ καὶ ἀτελείωτα ἔξοδα τῶν πολυτελῶν κοσμημάτων καὶ τῶν καθημερινῶν νεωτερισμῶν. Ταῦτα δὲ συνηνωμένα μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς διατήρησιν οἰκογενείας, ἴσως πολυμελοῦς ἐν προσεχεῖ μέλλοντι, ἀποτελοῦσι τῇ ἀληθείᾳ ἐν ἰσχυρὸν αἴτιον ἀποθαρρύνσεως.

Μαραίνονται λοιπὸν αἱ πόλεις, ἢ μᾶλλον καταστρέφονται οἱ πολῖται, ἢ καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ κύπριοι, ὄχι μόνον διότι ἔχομεν γεωργίαν καὶ βιομηχανίαν ἀνυποστήρικτον, πρᾶγμα καθ' οὗ ἐξανιστάμεθα ὅλοι οἱ Κύπριοι ἀπαιτοῦντες παρὰ τῆς Κυβερνήσεως θεραπείαν, ἀλλὰ καὶ διότι παρεδόθημεν σύσσωμοι εἰς τὰς πολυτελείας καὶ εἰς τὰς περιττὰς καὶ ὅλως ἀντιθέτους πρὸς τὴν οἰκονομικὴν θέσιν τοῦ βαλαντίου δαπάνας καθ' οὗ ἐπίσης δέον νὰ ἐξαναστῶμεν καὶ τοῦ ὁποίου εὐκολωτάτη ἡ θεραπεία ὡς παρ' ἡμῶν αὐτῶν ἐξαρτωμένη.

Η ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΚΑΤΕΥΟΔΟΥΜΕΝΗ.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον περὶ ὥραν 3 μ. μ. τᾶς ὁ εὑρεθεὶς ἐν Λάρνακι ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ συγκινηθῇ. Πλῆθος ἄμετρον μετὰ δακρύων εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς συνέρρευσεν ἀκολουθῆσαν τὴν Α. Μ. καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Πρεσβείας ὡς καὶ τὰς Αὐτῶν Πανιερότητας τὸν ἅγ. Κιτίου καὶ Χρύσανθον καὶ τὸν ἅγ. Κερυνείας κ. Κύριλλον διευθυνομένας εἰς τὴν ἐκκλησίαν Ἁγίου Λαζάρου ὅπως ἀναπέμψωσι τὰς εὐχάς των πρὸς τὸν Ὕψιστον ὑπὲρ εὐοδώσεως τῆς μεγάλης ἐντολῆς ἣν ἀνέλαβον καὶ ἐπιτυχίας τῶν προσπαθειῶν των. Μετὰ τὴν ἐν μέσῳ γενικῆς συγκινήσεως ψαλεῖσαν παράκλησιν χοροεστούντων ὅλων τῶν Ἀρχιερ., ἡ Α. Πανιερ. ὁ ἅγιος Κερυνείας κ. Κύριλλος τὸν ἀντικρὺ τοῦ ἀρχιερατ. θρόνου θρόνον καταλαβὼν κατευώδωσε τὴν πρεσβείαν διὰ λίαν συγκινητικοῦ ἐκ τοῦ προχείρου λογιδρίου, ὅπερ προὐκάλεσε τὰ δάκρυα εἰς πάντας τὰς παρευρεθέντας.

Ὁ λόγος οὗτος ἔχει ἐν περιλήψει καθ' ὅσον ὁ ἡμέτ. ἀνταποκριτής ἠδυνήθη ν' ἀντιληφθῇ οὕτω:

Τὸ πρὸ ἑνὸς περίπου ἔτους διὰ συλλαλητηρίων δηλῶσαν τὴν ἐπιθυμίαν του πρὸς τὸ νὰ κατατεθῶσι προφορικῶς πρὸ τοῦ θρόνου τῆς Σ. Ἀνάσσης τὰ κατατρύχοντα αὐτὸ δεινὰ κυπριακὸν κοινόν, ἀθρόον συνέρχεται σήμερον εἰς τὸν πάνσεπτον τοῦτον ναὸν ἵνα δεηθῇ πρὸς τὸν Ὕψιστον ὑπὲρ εὐοδώσεως τοῦ σκοποῦ πρὸς ἀνακούφισιν τούτου, καὶ ὅπως ἡμᾶς, ὦ ἐκλεκτοὶ τοῦ λαοῦ τῆς Νήσου προπέμψῃ δι' εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν. Ἀπέλθετε λοιπὸν ἐκεῖ ἔνθα ἡ φωνὴ τῆς πασχούσης πατρίδος σᾶς καλεῖ καὶ μὴ πτοηθῆτε ὅτι ἀσθενεῖς πρὸς ἰσχυροὺς ἀπέρχεσθε, ἀλλ' ἰσχυροὶ πρὸς ἀσθενεῖς ὡς ἔχοντες τὸ δίκαιον ὑπὲρ οὗ προσπαθεῖτε, ὁ δὲ Ὕψιστος Θεὸς εὐοδώσαι ὑμῖν τὸν πλοῦν καὶ κατευοδώσαι τὰ διαβήματα ὑμῶν πρὸς τὸ ἀγαθὸν τῆς πατρίδος. Γένοιτο!

Ἐξελθοῦσα σκυκεκινημένη ἡ Πρεσβεία ἐκ τοῦ ναοῦ κατηυθύνθη εἰς τὴν ἀποβάθραν, συνοδευομένη καὶ προπεμπομένη ὑπὸ πλήθους ἀπείρου, κατέβη δὲ εἰς τὴν λέμβον καὶ διηυθύνθη πρὸς τὸ ἐπὶ τοῦ ἀτμοῦ ἱστάμενον γαλλικὸν ἀτμόπλοιον, τοῦ πλήθους ζητωκραυγάζοντος καὶ εὐχομένου ὑπὲρ εὐοδώσεως τῶν ἐνεργειῶν της.

Ἀπῆλθε λοιπὸν ἡ Πρεσβεία καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν καρδιῶν τῶν Κυπρίων θὰ βαδίζῃ παραλλήλως πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν περιστροφῶν τοῦ ἕλικος τοῦ σύροντος τὸ σκάφος, τὸ φέρον σύσσωμον τὴν ἐλπίδα των.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Καιρὸν βροχερὸν ἔχομεν καθ' ἅπασαν τὴν νῆσον, βλάπτοντα σπουδαίως τὰ ἐκτεθειμένα σπέρματα.

***

Αἱ αὐτῶν Πανιερότητες, ἅγιος Κιτίου καὶ ἅγιος Κερυνείας προσεκλήθησαν νὰ λειτουργήσωσιν εἰς τὸν Ἅγιον Λάζαρον Λάρνακος τὴν αὔριον Κυριακὴν τοῦ Τυφλοῦ. Αὐθημερὸν ὁ ἅγιος Κερυνείας ἢ τὴν ἐπιοῦσαν πρωὶ ἀναχωρήσει διὰ Λευκωσίαν ὁ δὲ ἅγιος Κιτίου ἀφικνεῖται εἰς Λεμησσὸν τὴν 25 ἰσταμένου ὅπως εὑρεθῇ ἐνταῦθα κατὰ τὴν Πεντηκοστήν.

***

Καθ' ἃ γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Βηρυτοῦ, λαμπρὰ ὑποδοχὴ ἐγένετο αὐτόθι εἰς τὴν Α. Μακαριότητα τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην καθ' ἣν προσήγγισεν ἐκεῖ τὸ ἀτμόπλοιον καὶ ἡ Μακαριότης του μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἐξῆλθεν ἔξω. Σύμπας ὁ ἱερὸς κλῆρος μετὰ σταυρῶν καὶ θυμιατῶν κατῆλθον πρὸς ὑποδοχήν του, ὡς καὶ ὁ πρόξενος τῆς Ρωσσίας ἐν λαμπρᾷ στολῇ.

Ἡ κυπριακὴ πολυπληθὴς παροικία ἐν Ἀλεξανδρείᾳ προετοιμάζει μεγαλοπρεπεστάτην ὑποδοχήν.

***

Χθὲς ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ τῶν γενεθλίων τῆς Α. Μ. τῆς Σ. Ἀνάσσης Βικτωρίας ἐψάλη ἐν τῷ ἐνταῦθα ναῷ τῆς Ἁγ. Νάπας καταλλήλως διακοσμηθέντι, δοξολογία, ἐν ᾗ παρέστησαν αἱ ἀνώτατοι πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, ὁ ἀξιότ. Δήμαρχος ἡμῶν κ. Δ. Χατζηπαύλου καὶ οὐκ ὀλίγοι τῶν ἡμετέρων. Περὶ δὲ τὴν 4ην μ. μ. ὥραν ἐτελέσθησαν διάφοροι θαλάσσιοι ἀγῶνες, τῆς παρ' ἡμῖν διαμενούσης Γερμανικῆς μουσικῆς παιανιζούσης ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας, ἀφ' ἧς πολλοὶ ἐπὶ πληρωμῇ ἐθεῶντο τοὺς ἐναλίους ἀθλητάς· α.) λεμβοδρομίαι ἐκ διαφόρων ἀποστάσεων, β.) καταδίωξις μικρᾶς καὶ εὐστρόφου λέμβου κωπηλατουμένης ὑπὸ ἐπιτηδείου κωπηλάτου ὑπὸ ἄλλης μεγάλης καὶ κωπηλατουμένης ἄνευ πηδαλίου· ὁ ἀγὼν οὗτος διήρκεσε περὶ τὰ δέκα λεπτὰ· γ.) ὁ ἀληλιμμένος ἱστός· ὁ ἀγὼν οὗτος ὑπῆρξε περιεργότατος διὰ τοὺς θεατὰς καὶ κοπηδεστατος συγχρόνως διὰ τοὺς ἀγωνιζομένους· ὁ ἀληλιμμένος ἱστὸς στηριζόμενος κατὰ τὸ ἓν ἄκρον ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας ἐξετείνετο κατὰ μῆκος πρὸς τὴν θάλασσαν φέρων κατὰ τὸ ἕτερον ἄκρον σημαίαν, εἰς ἣν οἱ ἀγωνιζόμενοι μετὰ μόχθων ἐπειρῶντο νὰ προσεγγίσωσι κινοῦντες τὸν γέλωτα τῶν θεατῶν ὡς ἐκ τῶν περιέργων καταπτώσεων αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν· κατὰ τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἠρίστευσεν νέος τις κατορθώσας μετὰ πολλὰς βασάνους νὰ προσεγγίσῃ τῇ σημαίᾳ· δ'.) κολύμβημα ἐκ διαφόρων ἀποστάσεων· ε.) καταδίωξις δύο νησσῶν ὑπὸ κολυμβόντων.

Ἀριστεῖς ἀνεδείχθησαν οἱ Ἕλληνες ἐν ἅπασι τοῖς ἀγῶσι καὶ εἷς μόνον Ὀθωμανὸς συναριστεύσας μεθ' ἑνὸς Ἕλληνος.

Τοῖς νικηταῖς ἀπενεμήθησαν βραβεῖα.

***

Ὁ σεβαστὸς γέρων τῆς πόλεώς μας κ. Κωνταντῖνος Κίζας, ἑορτάζει τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ τὸ Ἰωβιλαῖον τῶν γάμων του· 50 ἀκριβῶς ἔτη συμπληροῦνται, ἀφ' ἧς ὑπὸ ἀλλοίους ὅλως οἰωνοὺς ἐστέφθη τὴν εὐτυχῶς μετ' αὐτοῦ βιώσασαν σύμβιόν του κ. Ἑλένην παπᾶ Ἰωάννου, πλὴν ὁ κ. Κ. Κίζας κατώρθωσεν ἐκ τοῦ μηδενὸς διὰ τῆς μεγάλης φιλοπονίας καὶ δραστηριότητός του καὶ ἀρκετὴν περιουσίαν νὰ συγματίσῃ καὶ λίαν καλῶς ἀποκαταστήσῃ υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

Φίλη «Σαλπιξ»

Πταίει κατὰ μέγα μέρος καὶ τὸ κουρουκλί.

Θὰ φανῇ παράδοξον εἰς πολλοὺς ἀναγνώστας ὅταν ἀναγνώσωσι τὴν ἑξῆς ἰδέαν μου ὅτι διὰ νὰ μὴ συλλαμβάνωνται οἱ κακοῦργοι, καὶ ἐν γένει διὰ νὰ χωλαίνῃ καθ' ὅλα τὸ ἀστυνομικὸν σῶμα, καὶ διὰ νὰ μὴ κατατάττωνται εἰς αὐτὸ ἄνθρωποι ἱκανοί, τίμιοι καὶ δραστήριοι, πταίει κατὰ μέγα μέρος καὶ τὸ κουρουκλί.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι οἱ Ἄγγλοι μετὰ τὴν ἄφιξίν των ἠθέλησαν νὰ σχηματίσωσι καὶ στρατιωτικὸν σῶμα ἐκ Κυπρίων ἐπὶ μισθῷ, καὶ τὸ ἀστυνομικὸν σῶμα ἐπίσης κατήρτισαν ἐκ Κυπρίων. Ἐνθυμοῦμαι ὅμως ὅτι ἐπειδὴ εἰς ἀμφότερα ταῦτα τὰ σώματα οἱ Ἄγγλοι ἐνόουν νὰ διατηρήσωσι τὸ ἄσπρον κουρουκλὶ περὶ τὸ φέσιον, εἷς μετὰ τὸν ἄλλον παρῃτοῦντο, πληρόνοντες μάλιστα οἱ τοῦ στρατιωτικοῦ σώματος καὶ 30 ἂν ἐνθυμῶμαι καλῶς σελλίνια ἐπὶ ἀπαλλαγῇ. Καὶ τὸ μὲν στρατιωτικὸν σῶμα ἀπέτυχε, τὸ δὲ ἀστυνομικὸν ἐξακολουθεῖ καταρτιζόμενον ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας.

Ἀλλὰ τὶς δραστήριος, καὶ ἱκανὸς ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἀποφασίζει νὰ καταταχθῇ εἰς τὸ σῶμα τοῦτο ἐπὶ εὐτελεστάτῳ μισθῷ ἑνὸς σελλινίου τὴν ἡμέραν καὶ δὴ τὸ χείριστον ὑπὸ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ φέρῃ φέσιον καὶ πέριξ αὐτοῦ τὸ λευκὸν ἐκεῖνο κουρουκλί; Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας εὐνόητον καθίσταται ὁποίου εἴδους καὶ ὁποίας ἱκανότητος ἄνθρωποι κατατάττονται εἰς τὸ σῶμα τοῦτο, τὸ μᾶλλον παντὸς ἄλλου ἀπαιτοῦν ἄνδρας ἱκανοὺς δραστηρίους καὶ γενναίους.

Ἐὰν κύριε συντάκτα δὲν ἀνακαινισθῇ καθ' ὁλοκληρίαν τὸ σῶμα τοῦτο, ἀδύνατον ν' ἀπαλλαχθῶμεν τῶν τρομερῶν κακούργων καὶ ληστῶν καὶ τῶν καθημερινῶν κλοπῶν διενεργουμένων ἐν μέσῃ ἀγορᾷ καὶ πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν ἀστυνομικῶν φυλάκων.

Ἐκ τῆς ἐπαρχίας Κοιλανίου.

—o—

Ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Μόρφου.

Φίλη τῆς «Σάλπιγγος» σύνταξις.

Μετὰ πλείστης ὅσης χαρᾶς ἐμάθομεν τὴν ἐκλογὴν καὶ χειροτονίαν τοῦ Ἱερολογ. κ. Κυρίλλου ὡς Ἐπισκόπου Κερυνείας. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι μερικοὶ ἐκ τῶν Ἐπαρχιωτῶν μᾶς ἤθελον ἀναβολὴν, δυσηρεστήθησαν δὲ

διότι δὲν ἐδέχθη τοιαύτην ἡ Μακαριότης του καὶ ἡ Σύνοδος, ἀλλ' ἡ ἀναβολὴ αὕτη οὐδόλως κατ' ἐμὲ θὰ ὠφέλει τὸν θρόνον διότι οὐδόλως θὰ εἰσεπράττοντο τὰ εἰσοδήματα. Τοῦτο δὲν δύνανται βεβαίως νὰ ἀρνηθῶσιν οἱ τὴν ἀναβολὴν ἀπαιτήσαντες καὶ, ταύτης μὴ δοθείσης, δυσαρεστηθέντες συνεπαρχιῶται ἡμῶν.

Συσπειρωθῶμεν φίλοι συνεπαρχιῶται ὑπὸ τὸν Πανιερώτατον Μητροπολίτην ἡμῶν καὶ ἔστε βέβαιοι ὅτι μετ' οὐ πολὺ ἀλλοίαν ὅλως ἕξομεν τὴν ἰδέαν. Τοῦτο δύναμαι ἐγῶ, ὁ μηδαμῶς ἀναμιχθεὶς εἰς τὰ Ἐπισκοπικά, νὰ διαβεβαιώσω διὰ τοῦ μᾶλλον ἐπισήμου τρόπου. Παρακαλῶ δ' ὑμᾶς νὰ μὴ λησμονήσητε τοῦθ' ὅπερ λέγω ἤδη πρὸς ὑμᾶς, καθότι ἐλεύσετ' ἦμαρ καθ' ὃ θὰ σᾶς ἀναμνήσω πάνθ' ὅσα ἤδη γράφω. Τ.

—o—

Πραστεῖον (Μεσαορίας) 22)4 89.

Φίλε τῆς «Σαλπιγγος» Συντάκτα.

Βεβαίως ἓν ἐκ τῶν ἀναποδράστων μέσων πρὸς προαγωγὴν τῆς γεωργίας ἡμῶν πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ καλὴ κατάστασις τῶν ἐν Κύπρῳ χειμάρρων. Ὁ ὀχετὸς τοῦ Πεδιαίου κακῶς ἔχων, ἀπέβαινεν ὡς ἐκ τούτου τὰ μάλα ἐπιβλαβὴς καὶ ἐπιζήμιος τῇ γεωργίᾳ διότι ὡς πληροφορούμεθα, καὶ κατ' αὐτὰ τὰ πολύομβρα καὶ εὔφορα ἔτη αἱ ὑπ' αὐτοῦ ἀρδευόμεναι γαῖαι ἔμενον παντελῶς ἀνάρδευτοι. Ὁμολογητέον ὅμως ὅτι ἡ Σεβ. ἡμῶν Κυβέρνησις, καθορῶσα τὴν ἐκ τῆς κακῆς ταύτης καταστάσεως τοῦ ὀχετοῦ τοῦ χειμάρρου Πεδιαίου προσγιγνομένην τοῖς γεωργοῖς βλάβην, προέβη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθαρισμοῦ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀρδευτικοῦ ὀχετοῦ, ὅστις, συνεπείᾳ βεβαίως τῆς Κυβερνητικῆς ταύτης προνοίας πλημμυρήσας ἐφέτος πλέον ἢ τρὶς, ἐγένετο πρόξενος μεγίστης ὠφελείας. Ἐπικροτοῦμεν ἀληθῶς τὴν πατρικὴν ταύτην πρᾶξιν τῆς Σεβ. ἡμῶν Κυβερνήσεως. διότι ἡ πρόνοια, ἣν ἔλαβε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ τοῦ προμνησθέντος ἀρδευτικοῦ ὀχετοῦ, ὁμολογουμένως ἀπέβη, ἐννοεῖται δὲ καὶ θὰ ἀποβαίνῃ, τὰ μάλα λυσιτελὴς καὶ εὐεργετικὴ τῇ γεωργίᾳ.

Πόσον πατρικὸν τῷ ὄντι ἔργον θὰ ἔπραττεν ἡ Χριστιανικὴ καὶ πεπολιτισμένη ἡμῶν Κυβέρνησις, ἂν προέβαινε καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πολλῶν ἄλλων συντελούντων πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἀναζωπύρησιν τῆς ὁσημέραι καταρρεούσης γεωργίας ἡμῶν. Διότι τότε μόνον ὁ πολύτλας χωρικὸς, ὁ μετὰ παραδειγματικῆς ὄντως φιλοπονίας ἐργαζόμενος τὴν γῆν, δύναται νὰ ἀνυψωθῇ ἐκ τοῦ ἐδάφους ἐφ' ὅσον ἐστὶ καταπεπτωκώς, δύναται νὰ βαδίσῃ ἀπροσκόπτως ὅταν ἡ γεωργία βαίνῃ καλῶς. Τότε μόνον τό τε ἐμπόριον καὶ αἱ τέχναι προάγονται, ὅταν ἡ γεωργία διατελῇ ἀκμαία διότι, ὡς ὀρθότατα εἶπέ τις, μήτηρ ἁπασῶν τῶν τεχνῶν εἶναι ἡ γεωργία. Πᾶσα, ἤ μὴ, πρόοδος τῶν τεχνῶν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς καλῆς ἢ κακῆς πορείας τῆς γεωργίας. Ἐπιμαρτυρεῖ δέ μου τῷ λόγῳ καὶ ὁ φιλόσοφος Ξενοφῶν ὁ Ἀθηναῖος λέγων. «Εὖ μὲν γὰρ φερομένης τῆς γεωργίας ἔρρωνται καὶ αἱ ἄλλαι τέχναι ἅπασαι, ὅπου δ' ἂν ἀναγκασθῇ ἡ γῆ χερσεύειν ἀποσβέννυνται καὶ αἱ ἄλλαι τέχναι σχεδόν τι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν». Τὸ ἐπ' ἐμοὶ ὅμως, νομίζω, ὅτι οὐδεμία πρέπει νὰ προσδοκᾶται πρόοδος τῆς γεωργίας ἡμῶν, ἐνόσῳ αὕτη διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἀκόλαστον ἐπίδρασιν ἐξόχου στειρευτικοῦ στοιχείου, δῆλον ὅτι τῆς λῃστρικῆς καὶ κακοήθους τοκογλυφίας. Δὲν προβαίνω εἰς ἀπαρίθμησιν τῶν ἐκ ταύτης ἀπορρεόντων κακῶν, διότι τοῖς πᾶσι τυγχάνει γνωστὸν, πόσον αὕτη λυμαίνεται καὶ κακουργεῖ τὴν γεωργίαν.

Ἐπίτρεψόν μοι παρακαλῶ, Κύρ. Συντάκτα, νὰ σοὶ ἀναφέρω καὶ τὸ ἑξῆς, ὅπερ, δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι θὰ κινήσῃ τὴν περιέργειαν ὑμῶν. Τινὲς τῶν ἐμπόρων-ἵνα μὴ εἴπω τούτους λεπτολογίας χάριν, τοκογλύφους-ἐφεῦρον ὅλως νέον τρόπον χρεωστικῶν ὁμολόγων, πρώτην ἤδη φορὰν ἀναφαινομένων ἐν Κύπρῳ. Γνωστὸν ὅτι ἅμα τῇ προσεγγίσει τῆς ὡριμάσεως τῶν σπαρτῶν οἱ ἄποροι γεωργοὶ, καὶ τοιοῦτοι εἶναι οἱ πλεῖστοι, προσρέχουσι πρός τινα τῶν ἐμπόρων, ἵνα δανεισθῶσι παρ' αὐτοῦ τὰ ἀναγκαιοῦντα ἔξοδα πρὸς θερισμὸν τῶν σπαρτῶν αὐτῶν, ἀναγκαζόμενοι, ὡς ἐκ τῆς ἀνεχείας των, νὰ ἐνδώσωσιν εἰς πᾶσαν πρότασιν τοῦ φιλανθρώπου δανειστοῦ καὶ νὰ συνομολογήσωσι δάνειον ἀπορροφοῦν ἅπαν τὸ προϊὸν τῶν πόνων καὶ ἱδρώτων τῶν τλημόνων τούτων ἀγροτῶν. Καὶ κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε ἐπικρατῆσαν ἔθος οἱ ἔχοντες τὸ ἀτύχημα νὰ δανείζωνται γεωργοὶ, ὑπεχρεοῦντο νὰ ἀποτίωσι τὰ δανεισθέντα χρήματα διὰ γεννήματος, οὗ τὸ ἀντίτιμον συνήθως ἦτο ἡ τρέχουσα τιμὴ μεῖον 2 γρ. ἀνὰ ἕκαστον κοιλόν. Νῦν δὲν ἔχει οὕτως, ἀλλ' οἱ γεωργοὶ ἀναγκάζονται νὰ δανείζονται χρήματα ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ ἀποδίδωσιν αὐτὰ διὰ κριθῆς, ἧς ἡ τιμὴ ὁρίζεται πρὸς 7 γρ. ἀνὰ τὸ κοιλόν. Ὡς λόγου χάριν ἐάν τις θελήσῃ νὰ δανεισθῇ 1400 γρόσ. τότε μόνον δύναται, ὅταν κάμῃ χρεωστικὸν γραμμάτιον δηλοῦν ὅτι ὁ δανεισθεὶς ὀφείλει 200 κοιλὰ κριθῆς καὶ ὄχι 1400 γρόσ. Πρὸς τούτοις, ὅτι ὁ δανεισθεὶς ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν ἀποποιηθῇ νὰ ἀποδώσῃ πρὸς τὸν δανειστήν του τὸ συνομολογηθὲν ποσὸν τῶν κοιλῶν, νὰ ὑποχρεοῦται τὸ ποσὸν τοῦτο νὰ τὸ πληρώνῃ πρὸς 12 γρ. ἀνὰ τὸ κοιλόν. Ἰδοὺ καὶ ὁ τρόπος τῶν νῦν ἐν χρήσει χρεωστικῶν γραμματίων.

Καλὸν διὰ κοιλὰ κριθῆς....

Ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς πρώτης τοῦ Ἰουλ. τοῦ τρέχοντος ἔτους ὁ ὑποφαινόμενος χρεωστῶ νὰ πληρώσω εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Κου..... τὸ ἄνω ποσὸν τῶν κοιλῶν.... Ἀριθ.... τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦμαι νὰ παραδώσω εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ δανειστοῦ μου. Ἐὰν ὅμως δὲν θελήσω νὰ τοῦ δώσω κριθάρι ὑποχρεοῦμαι ἅμα μὲ ἐνάξῃ εἰς τὸ δικαστήριον νὰ τοῦ πληρόνω τὴν ἀξίαν ἑνὸς ἑκάστου κοιλοῦ πρὸς 12 γρ. κτλ.

Πρὸς Θεοῦ! πόθεν ἐξετρυπώθησαν τὰ ὀλέθρια ταῦτα γραμμάτια; Ὑπάρχει ἐν ἰσχύϊ τοιοῦτος νόμος ἐπετρέπων τὰς φρικαλέας ταύτας λεηλασίας τῶν γεωργῶν; Ἐκ τούτου ἔτι δὲ καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων τοιούτων καταφαίνεται πόσον ἀναγκαία καὶ ὠφέλιμος εἶναι ἡ σύσασις μιᾶς γεωργικῆς τραπέζης ἐν Κύπρῳ πρὸς ἀνακούφισιν καὶ ὑποστήριξιν τῆς γεωργικῆς τάξεως.

Κ.

ΑΞΙΟΣΥΣΤΑΤΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ.

«ΠΡΟΟΔΟΣ».

Εἰκονογραφημένον πολυτελὲς περιοδικὸν, ἐκδιδόμενον ἐν Βιέννῃ δὶς τοῦ μηνὸς τῇ διευθύνσει τοῦ κ. Κ. Γ. Κωνσταντινίδου.

Τιμὴ συνδρομῆς φρ. χρ. 30.

Ἔχομεν ὑπ' ὄψει καὶ τὰ 6 ἐκδοθέντα τεύχη τοῦ λαμπροῦ τούτου περιοδικοῦ. Ἀντὶ 30 χρ. φράγκων ἐτησίως λαμβάνει τις τὸ ἄριστον τουτο εἰς τὸ εἶδός του περιοδικὸν, μετὰ λαμπρῶν εἰκόνων, ἐκλεκτικῆς ὕλης, ἐκτάκτου τυπογραφικῆς φιλοκαλίας, καὶ σὺν τούτῳ λαμβάνει κατὰ μῆνα ἔκτακτον καλλιτεχνικὸν παράρτημα, μετὰ τεμαχίου ἐκλεκτῆς μουσικῆς ἐκ 4 σελίδων, καὶ τὴν κατὰ μῆνα ἐκδιδομένην ἐφημερίδα τῶν νεωτερισμῶν, περιέχουσαν ἐν ἑκάστῳ φύλλῳ περὶ τὰς 30 εἰκόνας τοῦ συρμοῦ καὶ διάφορα ὑποδείγματα ἐργοχείρων.

Συνιστῶμεν εἰς πᾶσαν οἰκοδέσποιναν τὸ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ὠφέλιμον καὶ χρήσιμον τοῦτο ἐξαίρετον περιοδικόν.

«ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ».

Τιμὴ συνδρομῆς φρ. χρ. 10.

Περιεχόμενα τοῦ 24 ἀριθμοῦ.

Π. Καρολίδου λόγος ἐκφωνηθεὶς τὴν 25 Μαρτίου κατὰ τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν τοῦ Σύλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως».—Ι. Σκαλτσούνη Ψυχολογικαὶ Μελέται. Ὁ Μελυτ καὶ τὸ δαιμόνιον τοῦ Σωκράτους.—Κ. Διαλεισμᾶ Τὸ ἔαρ ποίημα.—Νπδ. Τὸ ζήτημα τοῦ Κλήρου, Β'. Ὡς πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν.—Ἀλήθειαι.—Μ. Ι. Γαλανοῦ Ἡ ἀνόρθωσις τοῦ κλήρου.—Βιβλιοθήκη «Ἀναπλάσεως».

«ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ».

Τιμὴ συνδρομῆς φρ. χρ. 3.

Περιεχόμενα τοῦ φυλλαδίου τοῦ Ἀπριλίου.

«Ἡ τελειότης τοῦ Χριστιανοῦ διὰ τῆς μετανοίας». Ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου πρώην Κεφαλληνίας κ. Κομποθέκρα.

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ».

Τιμὴ συνδρομῆς φρ. χρ. 13.

Περιεχόμενα τοῦ δ'. τεύχους.

Μέσον πλουτισμοῦ τοῦ ἐδάφους διὰ τῶν ριζῶν καὶ τῶν ὑποδειγμάτων τῶν ὀσπριῶδῶν.—Ἡ ἀρνοτοκία.—Κτηνοτροφικά.—Φυλλοξηρικά.—Ἀμπελουργικά.—Οἱ ἀλατισμένοι οἶνοι.—Μέσον πρὸς παραγωγὴν ἐκλεκτῶν σπορῶν.—Περὶ Φυλλοξήρας.—Περὶ τοῦ τρυμπεκίου ἰχιράζ.—Γεωργικὰ νομοσχέδια.—Ἀλληλογραφία.—Διάφορα.—Ἐμπορικά.

«ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ».

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

Ἐκδίδεται κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἐν Ἀθήναις.

Τιμὴ συνδρομῆς ἐτησίας φρ. χρ. 5. 50.

Περιεχόμενα τοῦ 25 ἀριθμοῦ.

Ὁ πλανήτης Κρόνος.—Τί γινόμεθα μετὰ θάνατον.—Ἡ τηλεφωνογραφία.—Ὁ πύργος Ἔϊφφελ.—Ναυτίας τῆς θαλάσσης θεραπεία.—Ὁ διὰ νιτρικοῦ ἀμμωνίου ἀποψυκτήρ.—Παράδοξον φυτόν.—Γυναῖκες ἰατροί.—Ἐπιφυλλίς: Ἡ μυστηριώδης νῆσος.—Αἰνίγματα καὶ προβλήματα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:-o§o-:—

Γνωστὸν ὅτι εἰς Ἀμερικὴν εὑρίσκεται φυλή τις ἀνθρώπων, ἐρυθροδέρμων, τῶν ὁποίων τὸ χρῶμα εἶνε μεταξὺ σοκολάτας καὶ χαλκοῦ. Τὴν γῆν τῶν ἐρυθροδέρμων τούτων κατέλαβον ἤδη οἱ Ἀμερικανοί. Ἰδοὺ δὲ πῶς περιστρέφουσι ἡ θρησκεία των τὴν κοσμογονίαν. Κατ' ἀρχὰς δὲν ὑπῆρχον ἢ ἀτμοί. Τὸ πᾶν περιεβάλλετο ὑπὸ σκότους. Τὸ μέγα Πνεῦμα ἤρξατο τοξεῦον βέλη πανταχοῦ. Οἱ ἀτμοὶ διελύθησαν καὶ ἐφάνη ἡ γῆ, ἀλλ' ἄνευ τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ μέγα Πνεῦμα ἔλαβε τότε τὴν λάσπην καὶ ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον, εἶτα ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὸν φοῦρνον ἵνα ψηθῇ. Ὁ ἄνθρ. ἐξῆλθε τοῦ κλιβάνου λευκὸς, διότι δὲν εἶχε ψηθῇ ἀρκετά. Τὸ μέγα Πνεῦμα ἐσχεδίασεν ἕτερον καὶ ἔρριψεν αὐτὸν πάλιν εἰς τὸν φοῦρνον. Οὗτος ἐξῆλθε μαῦρος. Εἶχε ψηθῇ πολύ. Εἰργάσθη καὶ τρίτον, καὶ τότε ἐπέτυχε θαυμασίως. Εἶχε τὸ χρῶμα τῶν ἐρυθροδέρμων. Τοὐντεῦθεν οἱ ἐρυθρόδερμοι ἀποτελοῦσι τὴν τελειοτέραν τῶν ἀνθρωπίνων φυλῶν.

Πετρούπολις, 8.

Ὁ Τσάρος ἐτηλεγράφησε τὰ συλλυπητήριά του τῇ χήρᾳ τοῦ κόμητος Τολςόϊ, παθὼν ὅπως ὁ διάδοχός του ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας συνεχίσῃ τὸ ἔργον ἐκείνου ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν.

Ρώμη, 8.

Ὁ κ. Κρίσπης ἀπαντῶν εἰς τὸ περὶ Μασσάουας, ἐπανέλαβεν ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ κάμῃ κατακτήσεις, ἀλλ' ἡ τῆς Ἀβυσσινίας κατάςασις μετεβλήθη, διὸ πρέπει ν' ἀφεθῇ ἐλεύθερον τὸ ὑπουργεῖον νὰ ρυθμίσῃ τὴν διαγωγήν του. Δὲν δύναται νὰ εἴπῃ τί θὰ κάμῃ, ἀλλὰ διαψεύδει τὴν φήμην περὶ διαφωνίας ὑπουργῶν. Θὰ ἐνεργήσῃ συμφώνως μὲ τὰ συμφέροντα καὶ τὴν τιμὴν τῆς Ἰταλίας. Κατόπιν τῆς ἀγορεύσεως τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ ἐπερώτησις ἀπεσύρθη, χωρὶς νὰ ἐνεργηθῇ ψηφοφορία.

Κων)πολις, 8.

Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος ἀνέςειλε τὰς προετοιμασίας τῆς ἀποςολῆς τῆς Ζανζιβάρης.

Πετρούπολις, 8.

Ὁ κόμης Τολςόϊ ὁ ἀντιγερμανὸς ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἀπεβίωσε.

Λονδῖνον, 9.

Βουλὴ κοινοτήτων.—Ὁ σὶρ Φέργουσον ἐπερωτηθεὶς, εἶπεν ὅτι ἡ Αἴγυπτος δὲν δύναται νὰ συνομολογήσῃ δάνειον, ὅπως πληρώσῃ τὸ προνομιοῦχον χρέος, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν Δυνάμεων. Αἱ προτάσεις δὲν ἀνεκοινώθησαν ἔτι εἰς αὐτάς.

Ζανζιβάρη, 9.

Ὁ λοχαγὸς Βῆσμαν προσέβαλε τοὺς Βουσίρη τὴν τετάρτην καὶ κατέςρεψε τὸ ςρατόπεδόν των, φονεύσας 80 ἄνδρας καὶ αἰχμαλωτίσας 20. Ἡ ἀπώλεια τῶν Γερμανῶν εἶναι 40 μαύρων φονευθέντων καὶ πολλῶν Γερμανῶν πληγωθέντων. Οἱ Βουσίρη ἐτράπησαν εἰς φυγήν.

Βερολῖνον, 10.

Νέαι ταραχαὶ ἐν Βεστφαλίᾳ μεταξὺ λιπέργων καὶ ςρατοῦ, ὅςις πυροβολήσας ἐφόνευσε καὶ ἐπλήγωσε πολλούς. Ἡ ἀπεργία ἐπεκτείνεται καίτοι μέρος τῶν λιπέργων ἐγκατέλιπε τὴν ἀπαίτησιν αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ παράδεχθέντων νὰ ἐργάζωνται ἐπὶ 8 καθ' ἑκάςην ὥρας.

—Ὁ θεῖος τοῦ Τσάρου καὶ πατὴρ τῆς ἡμετέρας Βασιλίσσης Μ. δοὺξ Κωνςαντῖνος ἀναλαμβάνει ἐκ νέου τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχιναυάρχου τοῦ ρωσσικοῦ ςόλου.

Ἀθῆναι, 13.

Ἐν τῇ «Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως» ἐδημοσιεύθη τὸ ἑξῆς Β. Διάταγμα:

Περὶ προβιβασμοῦ εἰς ταγματάρχην τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α' ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Εὐδοκήσαντες προβιβάζομεν εἰς ταγματάρχην τὴν Α. Β. Υ. τὸν Διάδοχον, λοχαγὸν τοῦ πεζικοῦ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Ἀπριλ. 1889.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Λονδῖνον, 13.

Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων.—Ὁ κ. Σμὶθ ἐπερωτηθεὶς, εἶπεν ὅτι τὸ νομοσχέδιον περὶ ζακχάρεως δὲν θὰ εἰσαχθῇ πρὸ τῆς Πεντηκοςῆς.

—Ἐρωτηθεὶς ἂν διανοεῖται νὰ διορίσῃ ἀντιβασιλέα ἐκ Βασιλικοῦ αἵματος εἰς Ἰρλανδίαν, ἢ νὰ καταργήσῃ τὴν θέσιν ταύτην, ἀπήντησεν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο εὑρίσκεται ὑπὸ σοβαρὰν σκέψιν.

Βερολῖνον, 13.

Οἱ λίπεργοι τῆς Βεστφαλίας ἠπείλησαν καὶ ἐδήλωσαν ὅτι δὲν θ' ἀναλάβωσιν ἐργασίαν ἂν μὴ καθ' ὁλοκληρίαν γίνωσι δεκταὶ αἱ αἰτήσεις των.

Παρίσιοι, 13.

Τὸ ὑπουργεῖον θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον ἐπιτρέπον τὴν ἔκδοσιν καλῶν ἐξ 25 χιλ. φρ. ὅπως βοηθηθῇ οὕτως ἡ ἑταιρία τοῦ Παναμᾶ. Ρώμη, 13.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἠλάττωσεν εἰς 3 ἑκατομμύρια τὴν ἐτησίαν πίςωσιν διὰ τὴν ἐκςρατείαν τῆς Μασάουας. Παρίσιοι, 13.

Περὶ τὰς 500 χιλιάδας προσώπων ἐπεσκέφθησαν τὴν ἔκθεσιν ἅμα ἠνοίχθη. Ὁ κ. Ποαριὲ, ὁπποςτουνιστὴς ἐξελέχθη Γερουσιαςὴς τοῦ Σηκουάνα διὰ ψήφων 312 κατὰ 308 ἃς ἔλαβεν ὁ ριζοσπαςικὸς ὑποψήφιος ἀντίπαλός του.

—Ὁ Διάδοχος Κωνςαντῖνος καὶ ὁ Μ. Δοὺξ Παῦλος τῆς Ρωσσίας ἀνεχώρησαν ἐξ Ἀθηνῶν τὴν 10ην ἰςαμένου ἀπερχόμενοι εἰς Βρεντήσιον. Ὡς γνωςὸν ἡ Α. Υ. μεταβαίνει πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς μνηςῆς Του πριγκηπίσσης Σοφίας.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία ἄπισσα α.	πριότ.	γρ.	140—150
» συνήθη α.	»	»	130—145
» δεύτερα	»	»	120—130
» κόκκινα	»	»	100—120
» ξυνισμένα	»	»	80—100
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ.			50
Χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας		γρ.	100—105
ἄλευρα αἰγυπτ. ὁ σάκκος		»	125—128
» ἐντόπια τῶν μηχανῶν			115—118

1. ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

Τὸ περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἑλληνίδος νεαλαίας δόγμα τοῦ λογίου Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Διδασκαλείου κ. Χαρισίου Παπαμάρκου.

Τὸ εἰδεχθὲς θέαμα, ὅπερ παρουσιάζει ἡ νῦν παρ' ἡμῖν καταπεπτωκυῖα δημοτικὴ ἰδίως ἐκπαίδευσις εἶναι ἤδη καιρὸς ὕψιστος καὶ ἀνάγκη καταπείγουσα, ὅπως ἐπισπάσηται τὴν σύντονον μέριμναν τῶν ἁρμοδίων καὶ παντὸς δυναμένου ν' ἀνορθώσῃ πως ταύτην εἰς τὸ προσῆκον σημεῖον. Εἶναι ἀνεξήγητος καὶ σόναμα ὀλεθρία ἡ ἀδράνεια καὶ ἡ ὀλιγωρία, μεθ' ἧς πάντες προσβλέπομεν πρὸς τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν τῆς νῦν παρ' ἡμῖν δημοτικῆς ἰδίως ἐκπαιδεύσεως, ἐν τοῖς νῦν μάλιστα χρόνοις καὶ ὑπὸ τοιαύτας δυσχερεῖς περιστάσεις καὶ συνθήκας τοῦ βίου διατελούσης τῆς γλυκυτάτης ἀλλὰ ταλαίνης πατρίδος ἡμῶν Κύπρου. Ναί! εἶναι ἀνεξήγητος ἡ ἀδράνεια καὶ ὀλεθρία ἡ ἀκηδία ἡμῶν καθ' ὃν χρόνον πάντες οἱ λαοὶ καὶ πάντα τὰ ἔθνη μεγίστας καταβάλλουσι φροντίδας καὶ νόμους θεσπίζουσι πρὸς βελτίωσιν καὶ ἀνόρθωσιν εἰς τὸ προσῆκον σημεῖον τῆς δημοτικῆς ἰδίως ἐκπαιδεύσεως, ἥτις εἶναι τὸ θεμέλιον πάσης ἄλλης ἀνωτέρας καὶ ἡ βάσις τῆς ἐθνικῆς εὐημερίας. Τὰ ἱδρυθέντα δὲ καὶ ἱδρυόμενα καθ' ἅπασαν τὴν πεπολιτισμένην Εὐρώπην Διδασκαλεῖα τοῦτον ἔχουσι τὸν σκοπὸν, ὅπως δῆλονότι καταρτίσωσι καὶ μορφώσωσι χρηστοὺς δημοδιδασκάλους δυναμένους διδάσκειν καὶ παιδαγωγεῖν μετὰ νοῦ καὶ ἐπιτυχίας τὴν ἐμπιστευθησομένην αὐτοῖς νεολαίαν. Καὶ ἐν τούτῳ ἐγκείται τὸ μυστήριον τῆς νέας λεγομένης μεθόδου, ἣν πολλοὶ ἴσως, ἀδαεῖς ταύτης, ἐφαντάσθησαν καὶ φαντάζονται τυφλὸν μηχανισμὸν, μηχανὴν Ἐγγλέζικην Ὄχι! τὸ νέον σύσημα δὲν εἶναι τυφλὸς μηχανισμὸς, ἀλλ' ὅλον νοῦς καὶ ἐνέργεια σκόπιμος, στηριζομένη ἐπὶ τῆς ὡς ἔνεστι βαθείας γνώσεως τῆς παιδαγωγικῆς καὶ τῶν βοηθητικῶν αὐτῆς ἐπιστημῶν, ψυχολογίας καὶ ἠθικῆς. Ἐκ τούτου εὔκολον εἶναι νὰ κατανοήσῃ τις, ὅτι ἡ ἐκμάθησις τοῦ νέου συστήματος δὲν εἶναι ἔργον τριετοῦς ἢ καὶ τετραετοῦς φοιτήσεως εἰς τὸ Διδασκαλεῖον, ἀλλ' ἔργον μελέτης ἐνδελεχοῦς καὶ ἐμβαθύνσεως εἰς τὴν θεωρίαν, ἔργον συντόνου προσοχῆς εἰς τὴν μελέτην τῶν παιδαγωγικῶν ἀρχῶν καὶ ἀκριβοῦς καὶ τελείας κατανοήσεως τούτων προσιτῶν εὐτυχῶς πᾶσι τοῖς Ἕλλησι διμοδιδασκάλοις τοῖς ὁπωσοῦν περὶ τὰ Ἑλληνικὰ ἐντριβέσιν, ἅτε πασῶν κατατεθειμένων καὶ ἀποτεθησαυρισμένων ἐν τοῖς θεσπεσίοις συγγράμμασι τῶν δαιμονίων ἡμῶν προγόνων. Καὶ ταῦτα ἀναφορικῶς πρὸς ἐκείνους, οἵτινες ἐθεώρησαν τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος τῆς νέας μεθόδου κείμενον ἐν τῇ εἰσαγωγῇ νέων καὶ ὡς πλείστων μαθημάτων, ἀγνοοῦντες ὅτι τοῦτο κατάκειται ἔν τε τῇ σαφεῖ καὶ διαυγεῖ γνώσει τῶν παιδαγωγικῶν ἀρχῶν καὶ ἐν τῇ ἐπιτηδείᾳ ἐφαρμογῇ τούτων πρὸς δὲ καὶ ἐν τῇ καταλληλῷ χρήσει τῶν μορφῶν καὶ μεθόδων τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων ἐπιτελουμένης ὑπὸ εὐσυνειδήτου διδασκάλου, ἔχοντος βαθυτάτην συναίσθησιν τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ προορισμοῦ καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ αὐτῷ ἐπιβαλλομένων καθηκόντων, διαφλεγομένου ὑπὸ ζηλοῦ εὐγενοῦς καὶ ἔρωτος θείου πρὸς τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ καὶ ἐνθουσιῶντος πρὸς πᾶν ἄφθιτον καὶ ἀΐδιον. Διότι ὅταν ὁ διδάσκαλος ᾖναι ψυχρὸς ὡς ἡ κρυερὰ πέτρα τοῦ τάφου ὅταν ᾖναι ἀναίσθητος ὡς τὸ ἄγαλμα, ἐν σκαιότητι καὶ ἀδεξιοτεχνίᾳ καὶ ἀμαθίᾳ παχυλῇ πλέων, οὐ μόνον τὸν μέγαν αὐτοῦ ἐθνικὸν προορισμὸν δὲν ἐκπληροῖ, οὐ μόνον ἀληθὴς ἐργάτης τῆς ἐθνικῆς εὐημερίας δὲν γίνεται, ἀλλ' ὀλετὴρ καὶ λυμεὼν εἰς τὸ ἔθνος αὐτοῦ ἀποβαίνει. Ἀδυνατῶ, προκειμένου περὶ τῆς ποιότητος τοῦ δημοδιδασκάλου νὰ μὴ ἀναφέρω τοὺς λόγους μεγάλου τῆς Γαλλίας πολιτικοῦ, τοῦ Γυιζώτου. «Ὁ δημοδιδάσκαλος εἶναι ἀνὴρ, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ γινώσκῃ πλείω ἢ ὅσα διδάσκει, ἵνα διδάσκῃ αὐτὰ μετὰ νοημοσύνης καὶ χάριτος· ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ ζῇ ἐν ταπεινῷ κύκλῳ ἐνεργείας, καὶ ὅμως νὰ ἔχῃ μεγάλην ψυχὴν, ἵνα τηρῇ ἐκείνην τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν φρονημάτων καὶ δὴ καὶ τῆς συμπεριφορᾶς, ἄνευ τῶν ὁποίων οὐδέποτε θὰ ἐλκύσῃ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν νοικοκυραίων ὁ ὁπαῖος πρέπει νὰ ἔχῃ σπάνιον κρᾶμα πραότητος καὶ σταθερότητος, διότι ἵσταται ἐν τῇ πολιτικῇ κοινωνίᾳ ταπεινότερον ἢ ἄλλοι, καὶ ὅμως δὲν πρέπει νὰ γείνῃ ἐξηυτελισμένος δοῦλος οὐδενός. ὁ ὁποῖος δίδει εἰς πάντας παράδειγμα, πάντας ὑπηρετεῖ διὰ συμβουλῆς· ὁ ὁποῖος πρὸ πάντων δὲν ζητεῖ νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς τάξεως αὐτοῦ, ἀλλ' εὐχαριστεῖται ἐν αὐτῇ διότι πράττει ἐν αὐτῇ τὸ ἀγαθὸν, ἔχων τὴν ἀπόφασιν νὰ ζήσῃ καὶ ἀποθάνῃ ἐν τῇ τῆς κατωτέρας σχολῆς ὑπηρεσίᾳ, ἥτις εἶναι δι' αὐτὸν λατρεία τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων».

«Οἱ πατέρες μὴ παρροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου». (Ἐφεσ. 6.4).

Καθῆκον ὕψιστον ἐπιβάλλεται πᾶσιν ἡμῖν, ὅπως κατανοήσωμεν σαφῶς καὶ ἀκριβῶς τὴν ἀποστράπτουσαν ἀλήθειαν τῶν βαθύτατα εἰς τὴν οὐσίαν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἐρριζωμένων ἰδεῶν τούτων, ἃς τὰ δαιμονιώτατα καὶ νηφαλιώτατα καὶ κοσμιώτατα τῶν ἐν ἀνθρώποις πνευμάτων διεκήρυξαν Στέντορος φωνὴν βαλόντα. Ἡ ἀληθὴς εὐδαιμονία ἔγκειται, κατὰ τὸν θεῖον Σωκράτην, ἐν μόνῃ τῇ ἀληθεῖ παιδείᾳ καὶ ἐν μόνῃ τῇ ἀληθεῖ ἀρετῇ. Ὁ δὲ Πλάτων, ὁ περιφανὴς καὶ εὐκλεὴς ἐκείνου μαθητὴς λέγει ὅτι «ἄνθρωπος παιδείας μὲν ὀρθῆς τυχὼν καὶ φύσεως εὐτυχοῦς, θειότατον ἡμερώτατόν τε ζῷον γίγνεσθαι φιλεῖ, μὴ ἱκανῶς δὲ ἢ μὴ καλῶς τραφὲν ἀγριώτατον τῶν ὅσα φύει γῆ». Ὁ Πλούταρχος δὲ, τὸ ταμεῖον τοῦτο πάσης σοφίας, συνίστησι τὴν σπουδαίαν καὶ νόμιμον παιδείαν λέγων. «Συνελόντι τοίνυν ἐγώφημι (καὶ χρησμολογεῖν μᾶλλον ἢ παραινεῖν δόξαιμι ἂν εἰκότως) ὅτι ἐν πρῶτον καὶ μέσον καὶ τελευταῖον ἐν τούτοις κεφάλαιον, ἀγωγὴ σπουδαία καὶ παιδεία νόμιμος, καὶ ταῦτα φορὰ καὶ συνεργὰ πρὸς ἀρετὴν καὶ εὐδαιμονίαν». Ὁ δὲ Ἀπόλλων τοῖς Ἀθηναίοις χρησμὸν διδοὺς ἔχρησεν αὐτοῖς: «Εἰθέλετε ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐν τῇ πόλει ἡμῶν γενέσθαι, ἐμβάλλετε τὸ κάλλιστον τοῖς ὠσὶ τῶν παίδων». Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τρήσαντες τὸ ἕτερον οὖς τῶν παίδων χρυσίον ἐνέβαλον, οὐ συνιέντες τοῦ Θεοῦ». Τοῦτο μὲν κόραις μᾶλλον (ὡς λέγει Δίων ὁ Χρυσόστομος) ἔπρεπε καὶ παισὶ Λυδῶν ἢ Φρυγῶν, Ἑλλήνων δὲ παῖσιν οὐκ ἄλλο ἤρμοττεν, ἢ παιδεία καὶ λόγος ὧν οἱ τυχόντες εἰκότως ἄνδρες ἀγαθοὶ γίγνονται καὶ σωτῆρες τῶν πόλεων».

(ἕπεται συνέχεια).

Τύποις ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ.